

árinu 1978, eftir að þær síðarnefndu hafa verið hækkaðar um 45%. Frá þessari reglu má þó víkja ef sérstaklega stendur á að mati skattstjóra, enda hafi fjölskyldu-ástandur gjaldanda breyst eða aðrar aðstæður skert gjaldþol hans verulega.

Við ákvörðun um takmörkun á fyrirframgreiðsluskyldu hjóna sem samsköttuð voru á árinu 1979 skal taka mið af samanlögðum tekjuskattstofni þeirra tekjuárið 1979.

3. gr.

Ríkisskattstjóri setur nánari reglur um ákvörðun á takmörkun fyrirframgreiðsluskyldu og önnur atriði varðandi framkvæmd reglugerðar þessarar.

4. gr.

Ákvörðun varðandi umsókn skal skattstjóri tilkynna gjaldanda og ef fallist er á umsókn skal niðurstaðan einnig tilkynnt innheimtuaðila.

5. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar skulu eftir því sem við getur átt einnig gilda um lækkun á fyrirframgreiðslu gjalda til sveitarsjóðs í þeim umdæmum þar sem innheimta er sameiginleg.

6. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkv. heimild í 5. gr. laga nr. 1/1980 öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 6. mars 1980.

Ragnar Arnalds.

Árni Kolbeinsson.

REGLUGERÐ

um innheimtu til Búnaðarmálasjóðs.

1. gr.

Greiða skal árlega gjald af þeim söluvörum landbúnaðarins sem hér segir:

- Mjólk og smjóri sem bændur selja mjólkurbúum, verslunum eða beint til neytenda.
- Kindakjöti, svo og slátri og kindainnyflum hverskonar sem framleiðendur leggja inn í sláturhús sem viðurkennd eru, samkvæmt lögum nr. 30 28. apríl 1966, og aðra slátrunarstaði sem samþykktir eru af Framleiðsluráði.
- Hrossa- og nautgripakjöti og húðum sem framleiðendur leggja inn í sláturhús sem viðurkennd eru samkvæmt lögum nr. 30 28. apríl 1966, og aðra slátrunarstaði sem samþykktir eru af Framleiðsluráði.
- Grænmeti og gróðurhúsaframleiðslu hverskonar, sem seld eru verslunum sölu- miðstöðvum eða öðrum aðilum.
- Garðávöxtum, er framleiðandi hefur lagt inn í verslun eða látið til sölu miðstöðvar eða annarra aðila.
- Eggjum sem seld hafa verið verslunum, sölu miðstöðvum eða öðrum aðilum svo og af seldu fuglakjöti.
- Líffé, sem selt er vegna fjárskipta, svo og sölu lifandi hrossa og nautgripa sem verslanir, sölu miðstöðvar eða aðrir söluaðilar versla með.

h) Gærum og ull, sem seld er í verslanir eða verksmiðjur.

i) Grávöru hverskonar, sem framleiðendur selja verslunum eða verksmiðjum, innanlands eða utan.

j) Svínakjötti, sem framleiðendur selja verslunum, sláturhúsum eða öðrum aðilum.

k) Æðardúni, sem seldur er verslunum, hvort sem hann er seldur innanlands eða til útflutnings.

l) Skírum veiðitekjum, (veiðileiga að frádregnum kostnaði, af útleigðri lax- og silungsveiði) svo og af laxi og silungi sem veiddur er í net og seldur er verslunum eða öðrum aðilum.

2. gr.

Gjald það sem um ræðir í 1. gr., skal vera 0.5% af verði því sem framleiðendum er greitt fyrir vöruna hverju sinni og rennur það í Búnaðarmálasjóð.

3. gr.

Mjólkurbú, sláturhús, verslanir og aðrar sölumiðstöðvar svo og hótél, veitingastaðir og önnur fyrirtæki sem veita vörum móttöku frá framleiðendum greiða gjald það sem um ræðir í 1. og 2. grein, enda dragist það frá andvirði vörunnar, þegar það er endanlega greitt framleiðendum og má aldrei hækka söluverð varanna fyrir gjaldi þessu. Nú tekur sláturhús gripi til slátrunar sem framleiðandinn tekur aftur sjálfur til eigin neyslu eða sölu, ber sláturhúseiganda þá að innheimta hið lögboðna gjald af hinum slátraða grip og standa skil á því til innheimtumanna. Gildir þetta ákvæði um allar tegundir sláturgripa, sauðfé, hross, nautgripi, fugla og svín.

Þar sem innheimtu verður ekki komið við hjá sölusamtökum framleiðenda, er heimilt að krefja gjaldið hjá framleiðendum eða bönkum, ef um sölu til erlendra aðila er að ræða, eftir því sem eðlilegast þykir, að mati Framleiðsluráðs landbúnaðarins. Trúnaðarmenn Búnaðarfélags Íslands og Stéttarsambands bænda skulu gefa ábendingu um gjaldskyldu aðila.

4. gr.

Innheimtunni skal þannig hagað, að verslanir og sölumiðstöðvar eða aðrir, sem kaupa eða taka til sölu af framleiðendum gjaldskyldar vörur, skulu senda Framleiðsluráði landbúnaðarins ár hvert nákvæma skrá yfir magn vörunnar og verð hennar til framleiðenda, hvort tveggja fyrir næsta almanaksár á undan. Skránni skal fylgja hið lögboðna Búnaðarmálasjóðsgjald, 0.5% af verði því sem framleiðendum er endanlega greitt fyrir vöruna, og skal hvort tveggja hafa borist Framleiðsluráði fyrir þann tíma, er hér segir:

Fyrir mjólk og smjör, grænmeti, gróðurhúsaframleiðslu, grávöru, garðávexti, egg, líffé, fuglakjöt, svínakjöt, lax og æðardún, eigi síðar en 1. júní ár hvert. Fyrir aðrar afurðir, svo sem sauðfjárafurðir, nautgripa- og hrossakjöt og húðir, eigi síðar en 31. desember ár hvert. Að öðru leyti fer um gjaldheimtuna og skýrsluskil eftir þeim reglum, er Framleiðsluráð setur og er gjaldskyldum aðilum skylt að hlíta þeim.

5. gr.

Skili greiðsluskyldur aðili, sbr. 3. gr., eigi framtali til Framleiðsluráðs á réttum tíma, getur það áætlað gjaldið. Þyki greiðanda áætlunin ósanngjörn, skal hann, innan 20 daga frá dagsetningu tilkynningarinnar um áætlunina, leggja fram fullnægjandi sannanir fyrir því að áætlunin sé of há og skulu umkvartanir greiðanda þá teknar til greina.

Framleiðendum búvara sem selja beint til notenda, er skylt að gera grein fyrir söluvörum sínum til Framleiðsluráðs.

6. gr.

Heimilt er, ef ástæða þykir til, að innheimta hið lögboðna gjald af bókfærðu áætlunarverði verslana eða sölumiðstöðva og greiðist þá síðar gjald af eftirstöðvum verðsins, þegar endanlegt verð til framleiðenda liggur fyrir.

Nú er framtalsskýrsla ófullkomin eða tortryggileg eða sýnilega gerð til mála-mynda og er Framleiðsluráði þá heimilt að áætla gjaldið eins og að framan segir. Framleiðsluráð skal og, ef ástæða þykir til, sækja hlutaðeigendur til ábyrgðar fyrir vanrækslu á að skila skýrslum og gjöldum svo og fyrir ágalla á framtalsskýrslum. Dráttarvextir skulu teknir ef greiðsla gjalda dregst lengur en tvo mánuði fram yfir gjalddaga.

7. gr.

Jafnhliða þessu skal Framleiðsluráð innheimta á sama hátt af söluvörum landbúnaðarins sbr. 1. gr. 0.35% er rennur til Bjargráðasjóðs Íslands sbr. 1. gr. laga nr. 110/1976 um Bjargráðasjóð.

8. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins hefur á hendi innheimtu þeirra gjalda, er reglugerð þessi fjallar um. Skal því jafnan heimilt að athuga bókhald greiðsluskyldra aðila, vegna gjalda þessara, eftir því sem það telur þörf á.

Framleiðsluráð skiptir innheimtum gjöldum skv. reglugerð þessari eigi sjaldnar en ársfjórðungslega á eftirfarandi hátt. Til Búnaðarfélags Íslands 29.41%, til Stéttarsambands bænda 29.41% og til Bjargráðasjóðs Íslands 41.18%. Áður en skipting fer fram, skal draga frá innheimtum gjöldum kostnað við innheimtu og endurskoðun.

Þeim hluta sem Búnaðarfélag Íslands veitir móttöku, skiptir það milli búnaðarsambandanna með hliðsjón af gjaldskyldu framleiðsluverðmæti á hverju búnaðarsambandssvæði.

9. gr.

Reikninga sjóðsins skal birta árlega í Búnaðarritinu, endurskoðað af endurskoðendum Búnaðarfélags Íslands og Stéttarsambands bænda.

10. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum, nema þyngri refsing liggi við eftir öðrum lögum.

11. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglu-mál.

12. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. lögum nr. 38 frá 15. febrúar 1945 um stofnun Búnaðarmálasjóðs með áorðnum breytingum og öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð nr. 199 28. nóv. 1945 með síðari breytingum á henni.

Landbúnaðarráðuneytið, 29. febrúar 1980.

Pálmi Jónsson.

Sveinbjörn Dagfinnsson.